

Arrest

nr. 179 419 van 14 december 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 13 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocate A. HAEGEMAN, die *loco* advocate H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 25 februari 1993.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 21 juli 2015 en dient op 24 juli 2015 een asielaanvraag in.

Op 17 maart 2016 en op 19 mei 2016 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 9 juni 2016 neemt de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en tot de ashraf-clan te behoren. U bent geboren in Qoryooley en verhuisde op 7-jarige leeftijd met uw familie naar de Verenigde Arabische Emiraten (VAE). In 2011 verhuisde u met uw familie terug naar Qoryooley. Rond november 2013 verbleef u voor een korte tijd buiten Qoryooley, in Kaptan Lass.

Nadat u en uw familie terug waren verhuisd naar Qoryooley, kreeg uw vader op een dag bezoek van mannen van Al-Shabaab die hem vroegen met hen samen te werken. Uw vader weigerde. Begin 2013 werd uw vader opgepakt, en kort nadien werd hij vermoord. U en uw broer bleven thuis films vertonen aan jongeren tegen betaling. U en uw broer werden hiervoor telefonisch bedreigd en er werd gevraagd te stoppen met deze vertoningen, wat u ook deed. Op een bepaald moment was er een voetbalmatch, die u wel vertoonde op uw televisie. Hierna werd u weer opgebeld, en u en uw broer werd verweten ongelovigen te zijn. In juni 2013 is er een wagen gekomen die u en uw broer heeft meegenomen. Alle spullen in jullie huis werden vernield.

Na 2 nachten werd u verplaatst van uw eerste gevangenis naar een andere plaats in Xero Labad. Uw broer werd verschillende keren mee naar buiten genomen, en uiteindelijk onthoofd. Op een gegeven moment, in november 2013, werd u samen met 3 andere mannen gevraagd hout te verzamelen. Een bewaker zei u "als je terugkomt heb je jezelf vermoord". U besloot te vluchten en slaagde erin te ontsnappen terwijl 2 van uw bewakers aan het bidden waren. U werd niet achtervolgd en rende tot in Qoryooley. Bij uw aankomst, na zonsondergang, raadde uw moeder u aan om naar haar halfbroer in Kaptan Lass te vluchten. U vluchtte van Qoryooley naar Kaptan Lass, waar u in februari 2014 verder reisde via Shalambood naar Afgooye. U stak uiteindelijk de grens over richting Ethiopië en reisde verder via Soedan, Libië, waar u van juni 2014 tot juni 2015 werd vastgehouden en uw broer overleed, en Italië. Op 23 juli 2015 kwam u aan in België. Een dag later vroeg u asiel aan.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u een doktersattest neer waarin wordt gesteld dat u slecht hoort door uw rechteroor. U verklaart dit letsel te hebben opgelopen tijdens uw gevangenschap door Al-Shabaab.

B. Motivering

Er moet worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk hebt gemaakt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

U geeft namelijk geen enkel zicht op uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België, uw profiel en uw asielmotieven.

Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielaanvraag op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Het principe van de internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en de bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, §. 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld.

U verklaart u geboren te zijn in Qoryooley en daar de laatste jaren, sinds 18-jarige leeftijd te hebben doorgebracht. U verhuisde samen met uw familie naar de Verenigde Arabische Emiraten rond 2000 en keerde terug richting Qoryooley in 2011 (gehoorverslag CGVS 17 maart 2016, (hierna CGVS 1) p. 4). Het is echter opmerkelijk dat u en uw familie net in 2011 zouden teruggedaan zijn naar Lower Shabelle. Ten tijde van uw beweerde terugkeer was er immers een hevige hongersnood gaande en had Al Shabaab de macht in district Qoryooley. U kan geen verklaring geven voor deze plotse wijziging van woonplaats, behalve dan dat al uw vader zijn bezittingen zich in Qoryooley bevonden en hij geen geld had (CGVS 1, p. 16). Deze verklaring rijmt echter niet met het feit dat uw vader vanaf jullie terugkeer tot

aan zijn dood in 2013 niet gewerkt heeft. Dit is enkel mogelijk indien uw familie voldoende financiële reserve had. Bovendien verklaart u zelf dat uw vader van plan was een zaak te openen met het geld dat hij tijdens jullie buitenlands verblijf verdiend had, dus een gebrek aan financiële middelen als verklaring voor uw terugkeer naar Lower Shabelle is volstrekt ongeloofwaardig.

Er dient immers opgemerkt te worden dat, ondanks de vaststelling dat u enige kennis aantoonde van de regio van Qoryooley, er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen over uw recente herkomst uit de Somalische stad Qoryooley. Zo laat uw geografische kennis te wensen over. Gevraagd naar naburige dorpen noemt u Tugaarrey en Farsooley, terwijl beiden tientallen kilometers verwijderd liggen van Qoryooley. Gevraagd hoe u deze dorpen kent, verklaart u dat deze heel dicht bij Qoryooley liggen en dat jongeren daar soms gaan voetballen (CGVS 1, p. 9). Ook tijdens uw tweede gehoor kon u niet overtuigen met uw geografische kennis. Het enige naburige district dat u kent is Afgooye (CGVS 1, p. 9 en CGVS 2, p. 6), dit terwijl de stad Marka dichterbij gelegen is bij Qoryooley dan Afgooye, waardoor van u mag worden verwacht dat u Marka als een naburig district kent. U kreeg tijdens uw tweede gehoor opnieuw de kans om naburige dorpen te noemen, maar buiten het opsommen van enkele dorpen komt u niet (CGVS 2, p. 6). U bevestigt bovendien dat Farsooley in de buurt van Qoryooley ligt (CGVS 2, p. 6). Naburige dorpen zoals Talcox, Ureenow en Ay Aarte kan u niet situeren, ondanks dat deze veel dichterbij liggen dan Farsooley of Tugaarrey. Bovendien kan u zonder problemen dorpen opnoemen op weg naar Marka, terwijl u beweert daar nooit geweest te zijn. Gevraagd hoe u deze kennis kan verklaren, stelt u dat u alle dorpen rondom Qoryooley kent (CGVS 1, p. 17). Dit argument strookt echter niet met uw gebrekkige kennis.

Ook uw kennis van Qoryooley zelf vertoont hiaten die moeilijk te verklaren zijn voor iemand die daar recentelijk nog gewoond zou hebben. Uw beschrijving van de bekende dam in Qoryooley is immers foutief. U beschrijft de kleur als roodachtig (CGVS 1, p. 8). Deze dam is echter vernieuwd in 2009 en heeft sindsdien een duidelijke blauwe kleur (zie foto's administratief dossier). Wanneer u foto's getoond worden van deze dam, zegt u onmiddellijk dat het om de dam van Qoryooley gaat maar in een andere kleur (CGVS 2, p. 10). Wanneer u wordt geconfronteerd met het gegeven dat deze dam vernieuwd is in 2009 en sindsdien deze kleur heeft, zegt u dat de foto misleidend is en een andere kleur toont dan de werkelijkheid. Het gaat echter om een zeer duidelijke foto die in daglicht werd getrokken. Het feit dat u niet op de hoogte bent van de vernieuwingen aan de dam noch de andere kleur sinds 2009 ondergraaft verder uw bewering dat u de laatste jaren voor uw komst naar België in Qoryooley heeft gewoond.

Uw verklaringen omtrent uw woonplaats en leefsituatie van de afgelopen jaren worden verder ondermijnd door uw facebookprofiel, waarvan u heeft bevestigd dat het het uwe is (zie bijlagen administratief dossier). U werd geconfronteerd met uw facebookprofiel (onder de naam 'Cabdala Xorgoble') waarop u duidelijk herkenbaar bent. U verklaart sinds 2011 tot uw vertrek naar België Somalië niet verlaten te hebben. Er zijn echter publiek toegankelijke posts terug te vinden die werden gepost vanuit Ethiopië en Oeganda. Hierdoor wordt de bewering dat u de afgelopen jaren ononderbroken in Somalië heeft gewoond volledig ondermijnd. Een foto van uzelf die dateert van 3 oktober 2014 waarop u de vlag van Puntland vasthoudt, draagt niet bij aan de al zeer wankelende geloofwaardigheid omtrent uw beweerde recentelijke woonplaats.

Ook het door u aangehaalde asielrelaas wordt volledig ondermijnd door uw facebookprofiel. Verschillende posts zijn immers online geplaatst tijdens uw vermeende gevangenschap door Al Shabaab. Zo zijn er verschillende zaken gepost op 28 en 30 juli 2013, 7, 12 en 13 augustus 2013. U blijft echter voet bij stuk houden. Tijdens uw tweede gehoor verandert u van koers en beweert u dat uw account gehackt is geweest of dat uw vrienden van de Emiraten die misschien ondertussen verhuisd zijn in uw naam foto's en zaken hebben gepost (gehoorverslag CGVS 19 mei 2016, hierna CGVS 2, p. 8-9). Ook deze verklaring doet echter niet af aan de ongeloofwaardigheid van uw verhaal, waarvan de substantiële elementen niet te rijmen vallen met de feiten die over uw persoon zijn teruggevonden. Het is bovendien verdacht dat u deze verklaring slechts aanreikt tijdens uw tweede gehoor, nadat u voldoende bedenktijd heeft gehad. Verder is het ook ongeloofwaardig dat u, indien deze posts daadwerkelijk frauduleus zijn, deze niet verwijdt vanaf het moment dat u zelf opnieuw toegang zou hebben tot uw eigen account.

Ook uw toedracht over uw zware reisweg kan hiermee minstens gedeeltelijk ontkracht worden. U sprak bij DVZ van een lange gevangenschap in Libië (juni 2014-juni 2015). Opnieuw zijn er echter verschillende posts terug te vinden op uw profiel gedurende deze beweerde gevangenschap, waarvan geen enkel in de richting wijst van moeilijke levensomstandigheden.

Verder beweert u ook nooit naar school te zijn geweest en enkel Somalisch en een beetje Arabisch te spreken (CGVS 1, p. 6). Op uw profiel echter beweert u naar de University of Somalia te zijn geweest, een gegeven dat u na uw eerste gehoor heeft verwijderd. Bovendien heeft u een groot aantal hoogopgeleide facebookvrienden, iets dat moeilijk te verklaren valt als u zelf volstrekt geen scholing heeft gehad en uw dagen vulde met voetbal en televisievertoningen. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, antwoordt u dat u dit erop heeft gezet omdat al uw vrienden die u had

achtergelaten in Somalië ondertussen gestudeerd hadden terwijl u in de Emiraten niet mocht studeren (CGVS 1, p. 16). Dit is echter een zeer bedenkelijke verklaring. Waar het niet onaannemelijk is dat u op sociale media zaken zou posten die niet waar zijn, verklaart dit niet het grote aantal facebookcontacten van mensen die hogere studies hebben gevolgd, dit vaak aan internationale universiteiten. Het is dan ook niet aannemelijk dat deze mensen, indien het al zou gaan om mensen die afkomstig zijn van Qoryooley, bij uw terugkomst nog steeds in Qoryooley zouden vertoeven en u hen via deze weg kent. Ook het feit dat u deze info ondertussen heeft verwijderd, draagt allesbehalve bij aan uw geloofwaardigheid.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u uw verklaringen met betrekking tot uw verblijf in het district Qoryooley gelegen in de regio Lower Shabelle niet aannemelijk heeft gemaakt. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recentelijk afkomstig te zijn uit het district Qoryooley gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Qoryooley heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een

dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS op 17 maart 2016 en 19 mei 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor en op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U hield echter voet bij stuk en wilde uw verklaringen niet wijzigen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

De verzoekende partij licht haar enig middel toe als volgt:

"II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

II.1.2. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.

De materiële motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

De materiële motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit.

II.1.3. In de mate waarin er zich contradicties en omissies in het verhaal van de verzoekende partij voordoen zijn deze zeker niet van dien aard om tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij te besluiten.

Zo stelt VEREECKE:

"Het feit dat een omstandigheid tijdens een verhoor vermeld wordt en niet tijdens een ander verhoor, zorgt niet noodzakelijk voor een tegenstrijdigheid. Niet alle gevallen van weglating mogen leiden tot het in vraag stellen van de goede trouw van de asielzoeker."

(Vereecke, V., *Het nieuwe asiel- en verblijfsrecht*, Story Publishers, Gent 2008, p. 49).

Dit wordt ook bevestigd in de rechtspraak van de Raad van State:

"Certaines des omissions et contradictions relevées par la partie adverse dans les déclarations successives du requérant doivent par ailleurs être écartées ou relativisées.

[...]

Le fait de ne pas mentionner une circonstance lors d'une audition puis de la mentionner lors d'une autre ne constitue pas nécessairement une contradiction. Il peut s'agir d'une simple omission qui ne saurait être considérée, en toute hypothèse, comme étant de nature à faire suspecter la bonne foi du demandeur d'asile."

(R.v.St. 173.899, 7 augustus 2007)

II.1.4 Verwerende partij stelt geen geloof te hechten aan de asielmotieven, profiel en verblijfplaatsen van verzoekende partij. Verwerende partij vindt het opmerkelijk dat het gezin van verzoekende partij in 2011 terug gekeerd is naar Lower Shabelle gezien er toen hongersnood was en Al Shabab aan de macht was.

Verzoekende partij heeft duidelijk aangegeven dat haar vader afkomstig was uit Qoryole en dat dit de enige plaats was waar zij zich op een legale manier konden vestigen. Immers, verzoekende partij heeft geen legaal verblijfsrecht gehad in de Verenigde Arabische Emiraten. Verzoekende partij vertelde dat er in 2011 inderdaad een droogte heerste in Somalië en dat Al Shabab aanwezig was in Lower Shabelle. Zij wisten echter te overleven met behulp van voedselhulp en de solidariteit van de burens, familie, politici,...

Ook de kennis van verzoekende partij van haar dorp Qoryole, is uitgebreid en toont aan dat zij er weldegelijk gewoond heeft en de Somalische nationaliteit bezit.

Zij kent haar clan: (p. 7 CGVS I)

[...]

Zij kent de meerderheidsclans in Qoryole:

[...]

Verzoekende partij kent de wijken in Qoryole, de wijken, de omliggende dorpen, de moskeeën, scholen, waterputten,...

En

[...]

En

[...]

Verzoekende partij vertelt spontaan over de droogte in 2011 en het feit dat er mensen en veel vee omkwamen:

[...]

Uit al het voorgaande blijkt ten overvloede dat verzoekende partij weldegelijk van Qoryole afkomstig is en er de laatste jaren voor haar vertrek heeft gewoond. .

Verwerende partij legt alle kennis van verzoekende partij naast zich neer en focust zich op de enkele vragen waarop verzoekende partij het antwoord schuldig moest blijven. Dit is niet ernstig.

De hoeveelheid informatie die verzoekende partij meedeelde tijdens het gehoor, kon zij onmogelijk kennen indien zij niet effectief van de stad Qoryole afkomstig zou zijn.

II.1.5. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.1.6. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas en een uitgebreide kennis van haar leefomgeving en afkomst.

Verwerende partij motiveert absoluut niet omtrent het asielrelaas van verzoekende partij. Nochtans vormt dit de voornaamste reden waarom verzoekende partij haar land van herkomst verlaten heeft en heeft zij hier uitgebreid over verteld tijdens het gehoor.

II.1.7 De thans bestreden beslissing is niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

II.1.8. Verzoekende partij is wel degelijk afkomstig van Somalië en heeft daar ononderbroken gewoond sinds 2011 tot haar problemen met Al Shabab.

II.1.9. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.

Daarom wordt dan ook in hoofddorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen."

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (zie hiervoor het wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom de verzoekende partij al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning, respectievelijk toekenning, vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, a.w., nr. 204). Het is de taak van de asielzoeker om de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Het is de taak van de asielinstanties om in het licht van de verklaringen van de betrokkene en van de concrete omstandigheden van de zaak te onderzoeken of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag) en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat de betrokkene een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Twijfels over bepaalde

aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.1. Aangaande de vluchtelingenstatus

De verzoekende partij verklaarde op het Commissariaat-generaal niet te kunnen terugkeren naar haar land van herkomst omwille van problemen met Al-Shabaab. Enerzijds werd haar vader door Al-Shabaab vermoord omdat hij geweigerd heeft met Al-Shabaab samen te werken. Anderzijds werd de verzoekende partij samen met haar broer bedreigd en gevangen genomen door Al-Shabaab omdat ze films thuis vertoonden tegen betaling aan jongeren. De broer van de verzoekende partij werd onthoofd door Al-Shabaab en de verzoekende partij is erin geslaagd om te ontsnappen aan Al-Shabaab.

De Raad hecht echter geen geloof aan het asielaanvraag van de verzoekende partij.

Vooreerst wordt er geen geloof gehecht aan het gegeven dat de verzoekende partij afkomstig is van Qoryoley. In haar verzoekschrift wijst de verzoekende partij op het gegeven dat ze haar clanlijn kent, ze beschikt over een uitgebreide kennis over haar dorp en ze spontaan vertelt over de droogte in 2011 en het feit dat er mensen en veel vee omkwamen. Om haar stellingen in haar verzoekschrift te staven verwijst de verzoekende partij naar verschillende passages uit de gehoorverslagen.

Aangezien uit de verklaringen van de verzoekende partij blijkt dat de verzoekende partij op zevenjarige leeftijd met haar familie uit Qoryoley vertrokken is en op achttienjarige leeftijd samen met haar familie teruggekeerd is, kan van de verzoekende partij de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat zij in Qoryoley heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat de verzoekende partij over een gedetailleerde kennis beschikt over alle (socio-)politieke, maatschappelijke en geografische aspecten van Somalië, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat de verzoekende partij haar herinneringen aan haar eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. De geografische kennis van de verzoekende partij is echter ontoereikend.

De verzoekende partij noemt Tugaarrey en Farsooley op als naburige dorpen aangezien deze heel dicht bij Qoryoley liggen en jongeren daar soms gaan voetballen (gehoorverslag 1, p. 9). Uit de kaart, opgenomen in het administratief dossier, blijkt dat deze dorpen tientallen kilometers verwijderd liggen van Qoryoley. Het betreffen geen dorpen die dichtbij Qoryoley liggen. In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld dat: *“Naburige dorpen zoals Talcox, Ureenow en Ay Aarte kan u niet situeren, ondanks dat deze veel dichterbij liggen dan Farsooley of Tugaarrey.”* Voorts somt de verzoekende partij Afgooye op als naburig district (gehoorverslag 1, p. 9 en gehoorverslag 2, p.6), terwijl uit de kaart, opgenomen in het administratief dossier, het district Marka dichterbij ligt. Gelet op al deze elementen komt de kennis van de verzoekende partij, waar zij de dorpen opsomt op weg naar Marka, terwijl de verzoekende partij beweert daar nooit geweest te zijn – en dit in haar verzoekschrift niet betwist-, sterk gestudeerd over. Indien de verzoekende partij effectief in Qoryoley gewoond heeft, is het onbegrijpelijk dat de verzoekende partij de kleur van de dam van Qoryoley die in 2009 werd gerenoveerd niet kent.

Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat zij wél de clans, de dorpen en haar leefomgeving kon beschrijven en dat haar kennis *“uitgebreid”* is, antwoordt de Raad dat voornoemde flagrante onwetendheden en fouten de herkomst van de verzoekende partij uit haar beweerde regio wel degelijk volledig loochenen. Het is niet ernstig dat de verzoekende partij dermate onbekend is met elementaire aspecten van haar eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld, zoals de dichtstbijzijnde en op wandelafstand gelegen dorpen en de kleur van de dam, terwijl de verzoekende partij wél op andere punten op theoretische wijze kon antwoorden, zoals het opsommen van alle dorpen op de weg naar het district Marka -terwijl de verzoekende partij beweert daar nooit geweest te zijn zoals weergegeven in het verzoekschrift en niet weerlegd door de verzoekende partij- en dorpen die verder gelegen zijn van Qoryoley kan opsommen. Dit ondergraaft verder de herkomst van de verzoekende partij aangezien het niet aannemelijk is dat zij wel theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven, maar niet deze kennis die in haar dagelijks leven kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kon worden ervaren. *In casu* maakt de verzoekende partij niet aannemelijk daadwerkelijk afkomstig te zijn van Qoryoley. Daarenboven erkent de verzoekende partij tijdens het tweede gehoor dat clans belangrijk zijn in Somalië doch geeft zelf aan dat zij de clanlijn van haar partner niet kent (gehoorverslag 2, p.3). Gewezen op het gegeven dat het opmerkelijk is dat zij de clanlijn van haar partner niet kent nu ze erkent dat clans belangrijk zijn in de Somalische samenleving, stelt de verzoekende partij (gehoorverslag 2, p.3): *“Maar in Somalië is dat als die persoon behoort tot een grote*

clan dan ga je heel goed opletten als je gaat trouwen want dan eisen ze dat die persoon ook behoort tot een grote clan maar als jezelf tot een minderheidsclan behoort ga je niet opletten, en dan ga je niet veel eisen stellen. Maar ik ken haar naam en de naam van haar vader.” Hierop repliceert de protection officer dat haar partner tot een grote clan behoort, wat erkent wordt door de verzoekende partij. Voorts is het opmerkelijk dat de verzoekende partij tijdens het tweede gehoor verklaart dat: “Weet u wie juist van de profeet? Hassan en Hussein

En hoe verhouden die zich tôt de profeet? Het zijn de kinderen van de dochter van de profeet

Wat is de naam van die dochter? Het was geen Fadumo, Aisha mss, ik wil geen fouten maken, ik kan het niet weten. Ik kan het niet correct zeggen en wil geen fouten maken van de religie, maar Ali is de vader van Hassan en Hussein. Sorry als ons gesprek op een bepaald moment in de richting van mijn geloof gaat, moet ik wel afstand nemen want wil geen foute verklaringen afleggen over mijn religie, maar ik zou graag al uw vragen beantwoorden.” Voormelde verklaringen van de verzoekende partij tonen aan dat de verzoekende partij zelf aangeeft dat clans belangrijk zijn, maar doch bepaalde elementaire basiskennis met betrekking tot haar eigen clan en de clan van haar partner niet kent.

Voorts wordt in de bestreden beslissing met betrekking tot het relaas van de verzoekende partij terecht gesteld dat: *“Uw verklaringen omtrent uw woonplaats en leefsituatie van de afgelopen jaren worden verder ondermijnd door uw facebookprofiel, waarvan u heeft bevestigd dat het uwe is (zie bijlagen administratief dossier). U werd geconfronteerd met uw facebookprofiel (onder de naam ‘C. X. [...]’) waarop u duidelijk herkenbaar bent. U verklaart sinds 2011 tot uw vertrek naar België Somalië niet verlaten te hebben. Er zijn echter publiek toegankelijke posts terug te vinden die werden gepost vanuit Ethiopië en Oeganda. Hierdoor wordt de bewering dat u de afgelopen jaren ononderbroken in Somalië heeft gewoond volledig ondermijnd. Een foto van uzelf die dateert van 3 oktober 2014 waarop u de vlag van Puntland vasthoudt, draagt niet bij aan de al zeer wankle geloofwaardigheid omtrent uw beweerde recentelijke woonplaats.*

Ook het door u aangehaalde asielrelaas wordt volledig ondermijnd door uw facebookprofiel. Verschillende posts zijn immers online geplaatst tijdens uw vermeende gevangenschap door Al Shabaab. Zo zijn er verschillende zaken gepost op 28 en 30 juli 2013, 7,12 en 13 augustus 2013. U blijft echter voet bij stuk houden. Tijdens uw tweede gehoor verandert u van koers en beweert u dat uw account gehackt is geweest of dat uw vrienden van de Emiraten die misschien ondertussen verhuisd zijn in uw naam foto's en zaken hebben gepost (gehoorverslag CGVS 19 mei 2016, hierna CGVS 2, p. 8-9). Ook deze verklaring doet echter niet af aan de ongeloofwaardigheid van uw verhaal, waarvan de substantiële elementen niet te rijmen vallen met de feiten die over uw persoon zijn teruggevonden. Het is bovendien verdacht dat u deze verklaring slechts aanreikt tijdens uw tweede gehoor, nadat u voldoende bedenktijd heeft gehad. Verder is het ook ongeloofwaardig dat u, indien deze posts daadwerkelijk frauduleus zijn, deze niet verwijderd vanaf het moment dat u zelf opnieuw toegang zou hebben tot uw eigen account.” Deze argumenten worden door de verzoekende partij niet weerlegd.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat de verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

De verzoekende partij heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen, noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat de verzoekende partij de door haar beweerde herkomst uit Qoryooley, Somalië, niet aantoon, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan de verzoekende partij om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit, nationaliteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat de verzoekende partij hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van de

verzoekende partij voor haar komst naar België te speculeren, noch of zij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet, te meer gezien de verzoekende partij op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat de verzoekende partij zelf meent dat er in haar werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.4. *In casu* maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

2.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg zij de mogelijkheid haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somali machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst/verblijf van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig te werk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.6. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend zestien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. RYCKASEYS